

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 95. De Sacramento Evcharistiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1549.

XXVIII. Parochis injungit, ne post- hac quemquam parochianum, qui non suo parochio confessionem fecerit, (saltem ubi non factæ confessionis suspicio subsit) sine testimonio ejus, cui confessionem fecit, ad sacramentam Eucharistiam admittere præsumant.

XXIX. Statuit, ut si Sacerdos alicujus crimen per confessionem sibi compertum, vel aperto judicio, aut saltem conditionis, aut loci, aut viciniae, aut cujuscunque circumstantiæ significatione, revelarit, a beneficio ecclesiastico remotus, ad arctum monasterium ad agendam pœnitentiam retrudatur.

XXX. Confessarios admonet, ut juxta delictorum qualitatem satisfactionis modum temperent, & avaris eleemosynas, incontinentibus jejunia, pro satisfactione imponant; quo semper confitentium vitia contrariis virtutibus compensentur.

§. XCV.

De Sacramento Eucharistiæ.

In articulo trigesimo primo pertractat Synodus ea, quæ Eucharistiæ Sacramentum concernunt, ac præprimis præcipit, ut Parochi de veritate Corporis, & Sanguinis Domini in Eucharistia plebem ex verbis Domini instruant, ut credant post consecrationem sub speciebus panis, & vini veram Corporis, & Sanguinis Domini substantiam contineri, nec jam dividi

Aa a 5 Chri-

Sæcul. XVI. *Christum, aut Sanguinem ejus a carne separari unquam posse, quoniam amplius non moritur, ideoque sub alterutra specie Christum integrum contineri, & sub una specie tantum a fidelibus, quantum sub utraque sumi.*

In trigesimo secundo autem articulo hæc proponit: *Cum nemo fidelium dubitet virtutem sacrosanctæ Eucharistiæ, non ex speciebus pendere, sed ex vivifica Christi carne, & sanguine provenire: jam ne hoc quidem quisquam fidelis dubitare debet, illum sub una specie communicandi morem, ad salutem sumentium æque utilem, & efficacem esse, quam alterum sub utraque, cum confiet non minus accipi in una specie, & eum quoque communicandi morem in una specie, jam inde ab initio praxis Christi, & Apostolorum in Ecclesiam introduxerit: Unicuique autem fidelium, ex his duobus communicandi modis, eum merito tenendum esse, quem Ecclesia, propter causas rationabiles, pro temporum ratione elegerit, & populo tradiderit observandum.*

§. XCVI.

De extrema Unctione, Ordine, ac Matrimonio.

Trigesimo tertio articulo Synodus inquit: *Parochis, & Ministris Ecclesiarum serio inhibemus, ne cui extra casum infirmitatis*